

EBA/GL/2017/15-rev1
(versiune consolidată)

29/04/2026

Ghid

privind clienţii aflaţi în legătură conform
articolului 4 alineatul (1) punctul (39)
din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

1. Conformitate şi obligaţii de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conţine orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autorităţile competente şi instituţiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autorităţile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze şi să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituţiilor.

Cerinţe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autorităţile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenţionează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 23.04.2018. În absenţa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autorităţile competente nu s-au conformat.
4. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu menţiunea „EBA/GL/2017/15”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităţilor competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoştinţa ABE.
5. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE şi de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p.12).

2. Obiectul, domeniul de aplicare şi definiţii

Obiectul şi domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid precizează abordarea pe care instituţiile definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie să o adopte la aplicarea cerinţei de a grupa doi sau mai mulţi clienţi într-un „grup de clienţi aflaţi în legătură” deoarece constituie un singur risc în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul (39) din acelaşi regulament.

Destinatari

7. Prezentul ghid se adresează autorităţilor competente prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 şi instituţiilor financiare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Definiţii

8. Dacă nu se prevede altfel, termenii folosiţi şi definiţi în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 şi Directiva 2013/36/UE vor avea acelaşi înţeles în prezentul ghid.

3. Punerea în aplicare

Data aplicării

9. Prezentul ghid se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

Abrogare

10. Ghidul CEBS privind implementarea regimului revizuit al expunerilor mari din 11 decembrie 2009 se abrogă începând cu data de 1 ianuarie 2019.

4. Grupuri de clienţi aflaţi în legătură pe bază de control

[Punctele 11-15 din secţiunea 4 se abrogă deoarece conţinutul lor se regăseşte acum la articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2024/1728 al Comisiei]

5. Abordarea alternativă pentru expunerile față de administrații centrale

- 16.În conformitate cu definiția „grupului de clienți aflați în legătură” de la articolul 4 alineatul (1) punctul (39) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile pot evalua existența unui grup de clienți aflați în legătură separat pentru fiecare dintre persoanele controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta („abordarea alternativă”).²
- 17.Aceeași prevedere permite o aplicare parțială a abordării alternative, evaluând separat persoanele fizice sau juridice controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta vezi scenariul CG 1 din anexă).
- 18.Prevederea clarifică și faptul că:
- a) Administrația centrală este inclusă în fiecare dintre grupurile de clienți aflați în legătură, identificate separat pentru persoanele fizice sau juridice controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta (vezi scenariul CG 2 din anexă).
 - b) Fiecare grup de clienți aflați în legătură conform punctului (a) cuprinde și persoane controlate de sau aflate în strânsă legătură cu persoana care este controlată direct de administrația centrală sau care se află în strânsă legătură directă cu aceasta (vezi scenariul CG 3 din anexă).
- 19.În situația în care entitățile controlate direct de administrația centrală sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta sunt dependente economic una de cealaltă, acestea trebuie să constituie grupuri separate de clienți aflați în legătură (care exclud administrația centrală), în plus față de grupurile de clienți aflați în legătură formate în conformitate cu abordarea alternativă (vezi scenariul CG 4 din anexă).
- 20.În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul (39) ultimul paragraf ultima teză din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prezenta secțiune din ghid se aplică și administrațiilor regionale sau autorităților locale care intră sub incidența articolului 115 alineatul (2) din același regulament, precum și persoanelor fizice și juridice controlate direct de aceste administrații regionale sau autorități locale sau aflate în strânsă legătură cu acestea.

² În conformitate cu articolul 400 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, elementele de activ care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale și care, dacă ar fi negarantate, ar beneficia de o pondere de risc de 0% în abordarea standardizată, sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) (limite ale expunerilor mari) din același regulament.

6. Stabilirea relaţiei de strânsă legătură pe baza dependenţei economice

[Punctele 21-30 din secţiunea 6 se abrogă deoarece conţinutul lor se regăseşte acum la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2024/1728 al Comisiei]

7. Raportul dintre relația de strânsă legătură prin control și relația de strânsă legătură prin dependență economică

[Punctele 31-33 din secțiunea 7 se abrogă deoarece conținutul lor se regăsește acum la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2024/1728 al Comisiei]

8. Procedurile de control și administrare pentru identificarea clienților aflați în legătură

34. Instituțiile trebuie să dețină cunoștințe amănunțite despre clienții lor și relațiile clienților lor. De asemenea, instituțiile trebuie să se asigure că personalul lor înțelege și aplică acest ghid.
35. Identificarea legăturilor posibile dintre clienți trebuie să fie parte integrantă din procesul de acordare și supraveghere a creditelor unei instituții. Organul de conducere și conducerea superioară trebuie să se asigure că procesele adecvate de identificare a legăturilor dintre clienți sunt documentate și implementate.
36. Instituțiile trebuie să identifice toate relațiile de control dintre clienții lor și să le documenteze corespunzător. De asemenea, instituțiile trebuie să investigheze și să documenteze corespunzător orice dependențe economice posibile între clienții lor. Instituțiile trebuie să ia măsuri rezonabile și să folosească informații imediat disponibile pentru a identifica aceste legături. Dacă, de exemplu, o instituție are cunoștință că anumiți clienți au fost considerați ca aflați în strânsă legătură de o altă instituție (de exemplu, din cauza existenței unui registru public), trebuie să ia în considerare informațiile respective.
37. Eforturile instituțiilor de a investiga dependențele economice în rândul clienților lor trebuie să fie proporționale cu dimensiunea expunerilor. Așadar, instituțiile trebuie să își consolideze investigațiile prin cercetarea extinsă a oricărui tip de „informații neconfirmate”, precum și a informațiilor care depășesc clienții instituțiilor, în orice situație în care suma tuturor expunerilor față de un singur client individual depășește 5% din fondurile proprii de nivel 1.³
38. Pentru a evalua cerințele de grupare pe baza unei combinații de relații de control și dependență economică, instituțiile trebuie să colecteze informații despre toate entitățile care formează un lanț de contagiune. Este posibil ca instituțiile să nu poată identifica toți clienții care constituie un singur risc dacă există relații de strânsă legătură provenind de la entități care nu se află în relație de afaceri cu instituția și, prin urmare, sunt necunoscute instituției (vezi scenariul Mm 1 din anexă). Totuși, dacă o instituție dobândește cunoștințe despre relații de strânsă legătură prin intermediul unor entități din afara clientelei sale, trebuie să folosească aceste informații la evaluarea raportului de legătură.

Procedurile de control și administrare în vederea identificării clienților aflați în legătură trebuie supuse revizuirii periodice, pentru a asigura adecvarea lor. De asemenea, instituțiile trebuie să monitorizeze modificările aduse relațiilor de strânsă legătură, cel puțin în contextul verificării periodice a creditelor și atunci când se planifică o majorare substanțială a unui credit.

³ Pragul se referă la fondurile proprii de nivel 1 ale instituției în vederea aplicării prezentului ghid la nivel individual. Pragul se referă la fondurile proprii de nivel 1 ale grupului instituției în vederea aplicării prezentului ghid la nivel subconsolidat sau consolidat.

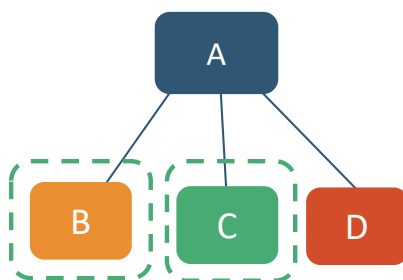
Anexă: Ilustrații

Scenariile cuprinse în prezenta anexă ilustrează aplicarea ghidului pentru grupurile de clienți aflați în legătură, care intră sub incidența definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul (39) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, din perspectiva instituției raportoare.

Grupuri de clienți aflați în legătură pe bază de control

Scenariul C 1: Caz excepțional (nu există un singur risc, deși există o relație de control)

Instituția raportoare are expuneri față de toate entitățile enumerate mai jos (A, B, C și D). Entitatea A deține controlul asupra entităților B, C și D. Filialele B, C și D sunt entități cu scop special/vehicule investiționale specializate (SPE/SPV).

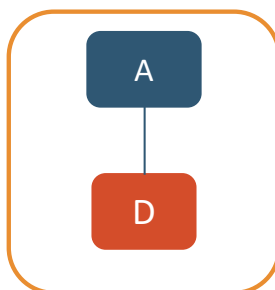

Pentru a evalua absența unui singur risc, deși există o relație de control, instituția raportoare trebuie să evalueze cel puțin toate elementele următoare în legătură cu fiecare dintre SPE/SPV (entitățile B, C și D din acest scenariu):

- i) Absența unei relații de interdependență economică sau a oricăror alți factori ce ar putea sugera o corelație pozitivă semnificativă între calitatea creditului întreprinderii-mamă A și calitatea creditului SPE/SPV (B, C sau D). Pe lângă alți factori, trebuie evaluate ca posibile semne de corelație pozitivă semnificativă eventuala sprijinire pe întreprinderea-mamă A pentru surse de finanțare și unele criterii care împiedică deconsolidarea SPE/SPV sau derecunoașterea activelor securitizate pe baza normelor contabile aplicabile.
- ii) Natura specifică a SPE/SPV, în special indisponibilitatea sa în caz de faliment (conform articolului 300 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013) - în sensul că există acorduri efective ce asigură faptul că activele SPE/SPV nu vor fi disponibile creditorilor întreprinderii-mamă A în cazul insolvenței sale - și dacă titlurile de creanță emise de SPE/SPV fac în mod normal referire la active care sunt datorii ale terțelor părți.

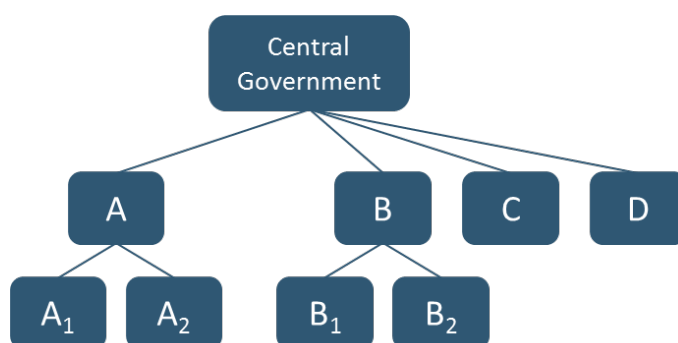
- iii) Îmbunătățirea structurală într-o securitizare și separarea obligațiilor SPE/SPV de cele ale întreprinderii-mamă A, cum ar fi existența dispozițiilor, în documentația referitoare la tranzacții, care asigură continuitatea administrării și cea operațională.
- iv) Respectarea prevederilor de la articolul 248 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 privind condițiile de concurență normală.

După ce a evaluat toate aceste elemente, instituția raportoare poate concluziona că, de exemplu, filialele B și C nu constituie un singur risc cu întreprinderea-mamă A. Prin urmare, instituția raportoare trebuie să ia în considerare un grup de clienți aflați în legătură, constituit numai din clienții A și D. Instituția trebuie să documenteze aceste evaluări și constatările acestora în mod cuprinzător.

Abordarea alternativă pentru expunerile faţă de administraţii centrale

Pentru a ilustra scenariile posibile, se foloseşte următorul scenariu general: administraţia centrală deţine control direct asupra a patru persoane juridice (A, B, C şi D). Entităţile A şi B, la rândul lor, deţin fiecare control direct asupra a două filiale (A₁/A₂, B₁/B₂). Instituţia raportoare are expuneri faţă de administraţia centrală şi faţă de toate entităţile prezentate.

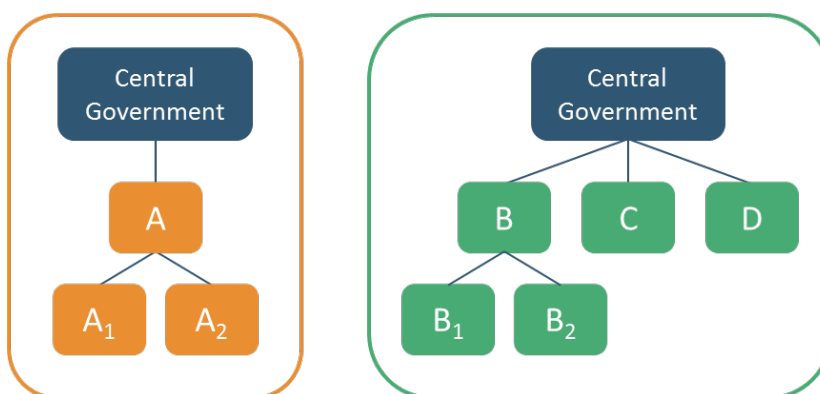

Central Government

Administraţia centrală

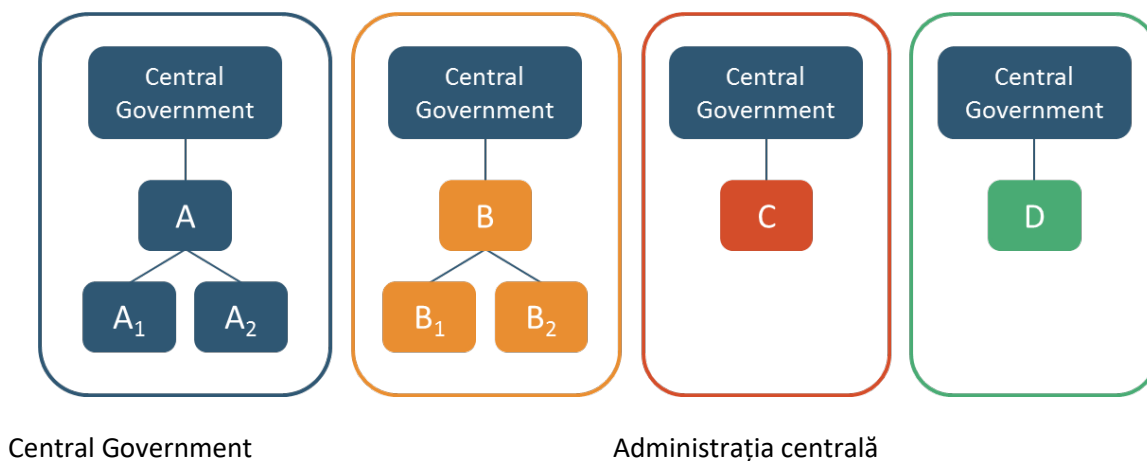
Scenariul CG 1: Abordarea alternativă - utilizare parţială

Instituţia raportoare ar putea extrage un singur grup („administraţie centrală/A/toate entităţile controlate sau dependente de A”) şi să menţină tratamentul general pentru restul („administraţie centrală/B, C şi D/toate entităţile controlate sau dependente de B”):

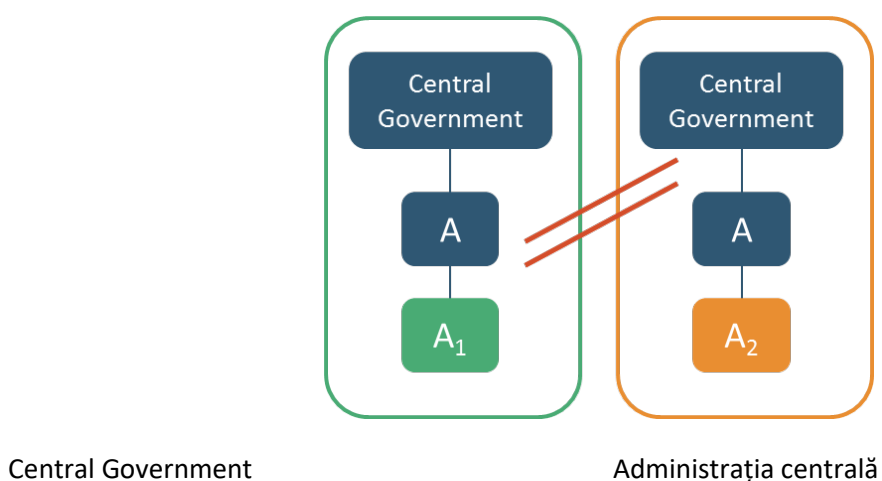

Central Government

Administraţia centrală

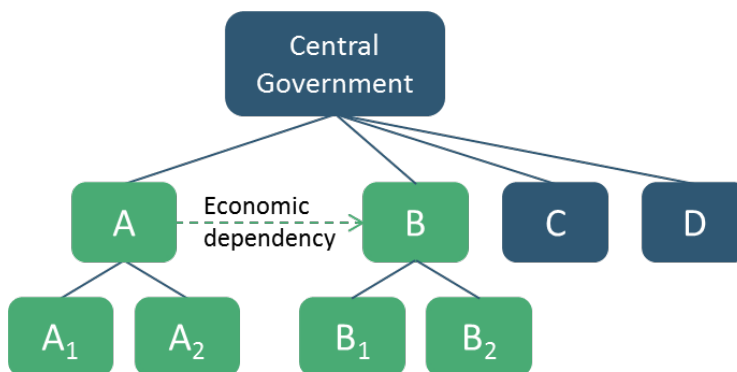
Scenariul CG 2: Abordarea alternativă - folosită pentru toate entitățile direct dependente

Scenariul CG 3: Abordarea alternativă - aplicabilă la „primul/al doilea nivel”, nu mai jos

În scenariile CG1 și CG2, entitățile A, B, C și D constituie „al doilea nivel”, adică nivelul aflat imediat sub administrația centrală („primul nivel”). Aici este posibilă extragerea din grupul general al clienților aflați în legătură. Totuși, entitățile A₁, A₂, B₁ și B₂ se află doar în legătură indirectă cu administrația centrală. O extragere la nivelul acestora nu este posibilă (de exemplu atât A₁, cât și A₂ trebuie incluse în grupul „administrația centrală/A”):

Scenariul CG 4: „Legături orizontale” la „al doilea nivel”

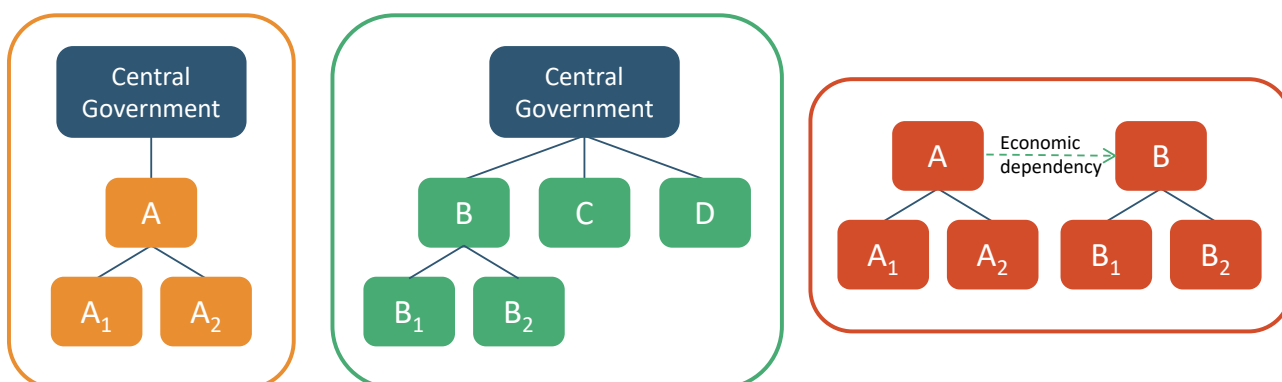
Într-o variantă a scenariului general de mai sus, entităţile A şi B sunt dependente economic (dificultăţile de plată pentru B ar fi contagioase pentru A):

Central Government
Economic dependency

Administraţia centrală
Dependenţă economică

Presupunând că instituţia raportoare foloseşte abordarea alternativă numai parţial, aşa cum se descrie în scenariul CG1 de mai sus, trebuie luate în considerare următoarele grupuri de clienţi aflaţi în legătură:

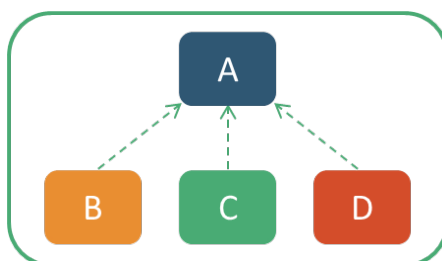
Central Government
Economic dependency

Administraţia centrală
Dependenţă economică

Stabilirea relației de strânsă legătură pe baza dependenței economice

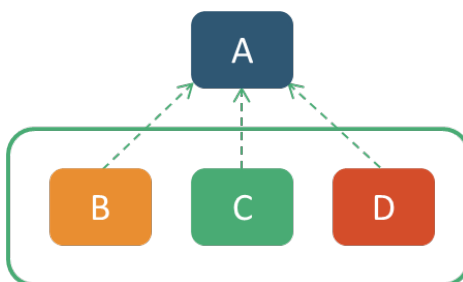
Scenariul E1: Cazul principal

Instituția raportoare are expuneri față de toate entitățile enumerate mai jos (A, B, C și D). B, C și D se sprijină, din punct de vedere economic, pe A. Așadar, factorul de risc subiacent pentru instituție este, în toate cazurile, A. Instituția trebuie să formeze un singur grup de clienți aflați în legătură cuprinzător, nu trei grupuri individuale. Este irelevant faptul că nu există nicio dependență între B, C și D.

Scenariul E2: Variantă la cazul principal (fără expunere directă față de sursa riscului)

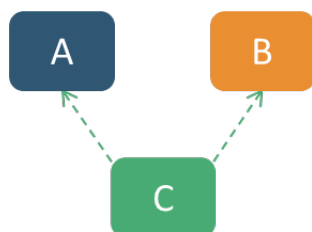
Există o cerință de grupare chiar dacă instituția raportoare nu are o expunere directă față de A, dar este conștientă de dependența economică a fiecărui client (B, C și D) de A. Dacă eventualele dificultăți de plată pentru A sunt contagioase pentru B, C și D, toți vor întâmpina dificultăți de plată dacă A are probleme financiare. Prin urmare, aceștia trebuie tratați ca un singur risc.

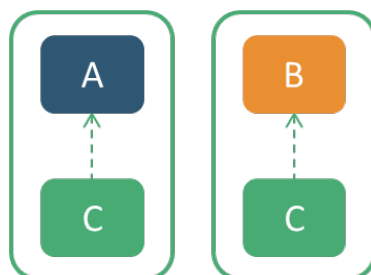
La fel ca în scenariul E 1, nu are importanță că nu există nicio dependență între B, C și D. A determină cerința de grupare, deși nu este un client în sine și prin urmare nu face parte din grupul de clienți aflați în legătură.

Scenariul E 3: Grupuri suprapuse de clienți aflați în legătură

Dacă o entitate este dependentă economic de alte două (sau mai multe) entități (a se avea în vedere că dificultățile de plată ale uneia dintre celelalte entități (A sau B) ar putea fi suficiente pentru ca C să se afle în dificultate),

aceasta trebuie inclusă în grupurile de clienți aflați în legături aparținând ambelor (tuturor acestor) entități:

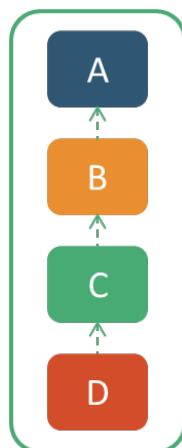
Argumentul că expunerea față de C va fi luată în considerare de două ori nu este valabil, deoarece expunerea față de C este considerată un singur risc în două grupuri separate.

Limita expunerilor mari se aplică separat (adică limita se aplică o dată în cazul expunerilor față de grupul A/C și o dată în cazul expunerilor față de grupul B/C).

Deoarece nu există nicio dependență între A și B, nu trebuie format niciun grup cuprinzător (A + B + C).

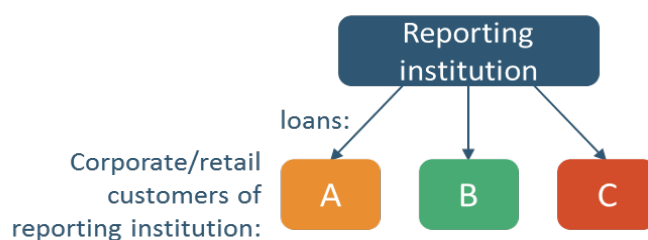
Scenariul E 4: Lanțul de dependență

În cazul unui „lanț de dependență”, toate entitățile dependente economic (chiar dacă dependența este unidirecțională) trebuie tratate ca un singur risc. Nu ar fi potrivit să se formeze trei grupuri individuale (A + B, B + C, C + D).

Scenariul E 5: Instituția raportoare ca sursă de finanțare (fără cerință de grupare)

În următorul scenariu, instituția raportoare este unicul furnizor de fonduri pentru trei clienți. Nu este o „sursă de finanțare externă” care conectează cei trei clienți și este o sursă de finanțare ce poate fi înlocuită în mod normal.

Reporting institution

Loans

Corporate / retail customers of reporting institution

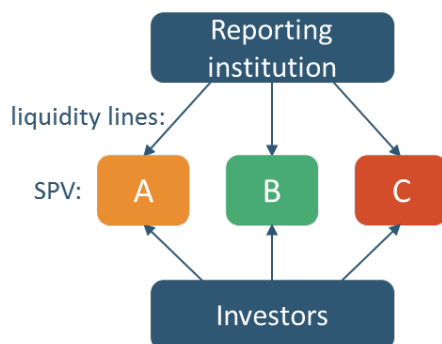
Instituția raportoare

Împrumuturi

Clienții corporativi / de retail ai instituției raportoare

Scenariul E 6: Instituția raportoare ca sursă de finanțare (cu cerință de grupare)

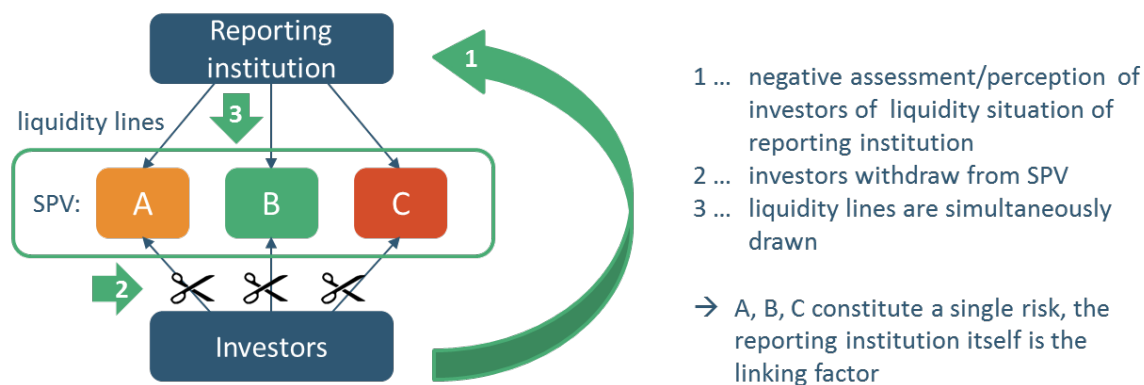
În următorul scenariu, instituția raportoare este furnizorul de lichiditate pentru trei SPV-uri sau entități vehicul (structuri similare):

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Instituția raportoare
Liniile de lichidități
SPV
Investitorii

În acest caz, instituția raportoare însăși poate constitui sursa de risc (factorul de risc subiacent) recunoscută în considerentul 54 la Regulamentul (UE) nr. 575/2013:⁴

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Instituția raportoare
Liniile de lichidități
SPV
Investitorii

Negative assessment / perception of investors of liquidity situation of reporting institution

Evaluarea negativă / percepția de către investitori a situației de lichiditate a instituției raportoare

⁴ Considerentul 54 la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 are următorul conținut: „La determinarea existenței unui grup de clienți aflați în legătură și astfel a expunerilor care constituie un singur risc, este important să fie luate în considerare și riscurile care decurg dintr-o sursă comună de finanțare semnificativă pusă la dispoziție de instituție, grupul financiar al acesteia sau părțile cu care are legături.”

Investors withdraw from SPV

A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

Investitorii se retrag din SPV

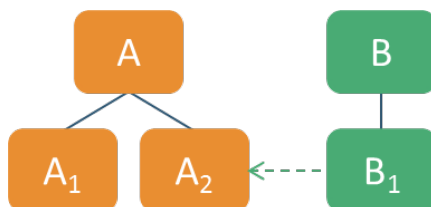
A, B, C constituie un singur risc, instituția raportoare însăși este factorul de legătură

În scenariul de mai sus, nu contează dacă liniile de lichiditate sunt direct către SPV sau către activele-suport din cadrul SPV; ceea ce contează este faptul că este probabil ca liniile de lichiditate să fie trase simultan. De asemenea, diversificarea și calitatea activelor nu sunt considerente în acest scenariu și nici sprijinirea pe investitori în același sector (de exemplu, investitorii de pe piața ABCP), deoarece conceptul de singur risc este creat de utilizarea unor structuri similare și de sprijinirea pe angajamente dintr-o singură sursă (adică instituția raportoare ca inițiator și sponsorul SPV).

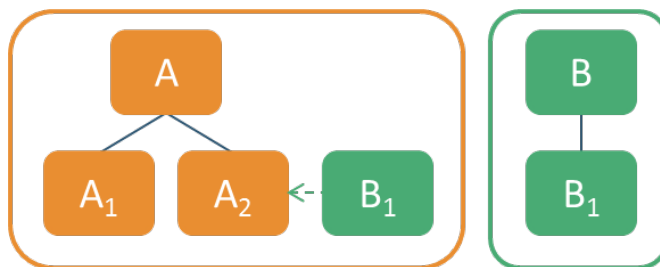
Raportul dintre relația de strânsă legătură prin control și relația de strânsă legătură prin dependență economică

Scenariul C/E 1: Cazul combinat de control și dependență economică (dependență unidirecțională)

În următorul scenariu, instituția raportoare are expuneri față de toate entitățile menționate în diagrama de mai jos. A deține controlul asupra lui A₁ și A₂, B deține controlul asupra lui B₁. Mai mult decât atât, B₁ depinde economic de A₂ (dependență unidirecțională):

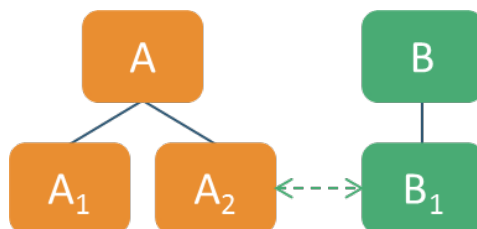
Cerința de grupare: În acest scenariu, instituția raportoare trebuie să ajungă la concluzia că B₁ trebuie în orice caz inclus în grupul clienților aflați în legătură ai lui A (grupul constând astfel din A, A₁, A₂ și B₁), precum și ai lui B (grupul constând astfel din B și B₁):

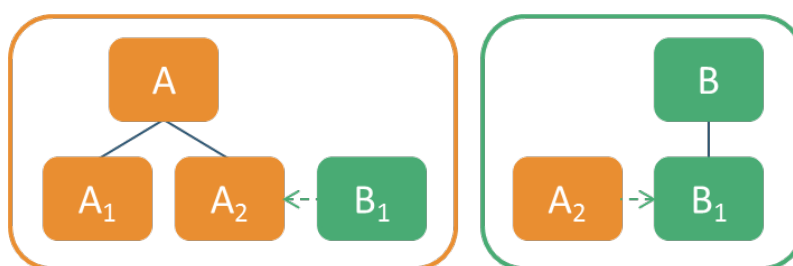
În caz de probleme financiare pentru A, A_2 şi în cele din urmă B_1 vor întâmpina, de asemenea, dificultăţi financiare din cauza dependenţei lor juridice (A_2) şi, respectiv, economice (B_1). Formarea a trei grupuri diferite ($A + A_1 + A_2$, $A_2 + B_1$, $B + B_1$) nu ar fi suficientă pentru a cuprinde riscul provenit de la A, deoarece B_1 , deşi dependent de A_2 şi astfel de însuşi A, ar fi extras din conceptul de singur risc al grupului A.

Scenariul C/E 2: Cazul combinat de control și dependență economică (dependență bidirecțională)

În acest scenariu, dependența economică a lui A_2 și B_1 nu merge într-un singur sens, ci este reciprocă:

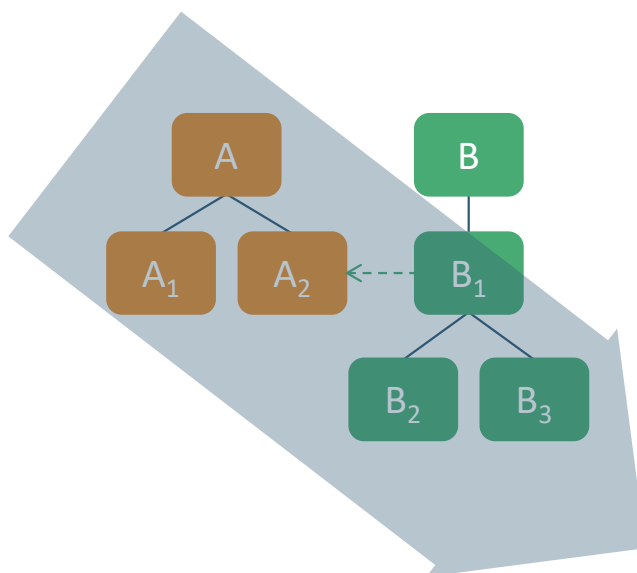

Cerința de grupare: A_2 ar trebui să fie inclus suplimentar în grupul B, iar B_1 ar trebui să fie inclus suplimentar în grupul A:

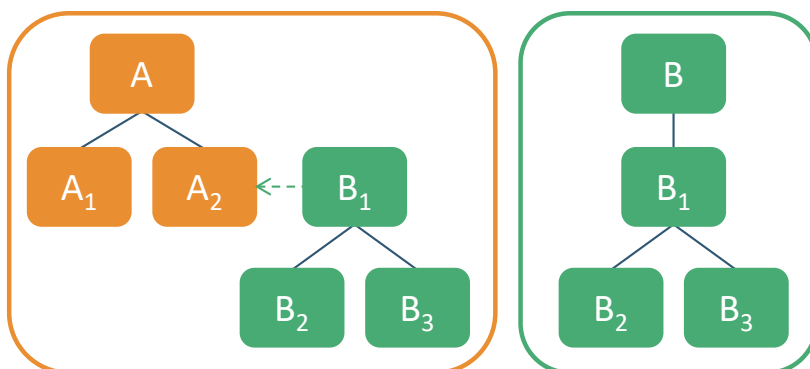

Scenariul C/E 3: Contagiune în aval

Într-o variantă a scenariului C/E 1 de mai sus, B_1 deţine controlul şi asupra a două entităţi (B_2 şi B_3). În acest caz, dificultăţile financiare ale lui A se vor propaga prin A_2 şi B_1 până la cele două filiale ale lui B_1 („contagiune în aval”).

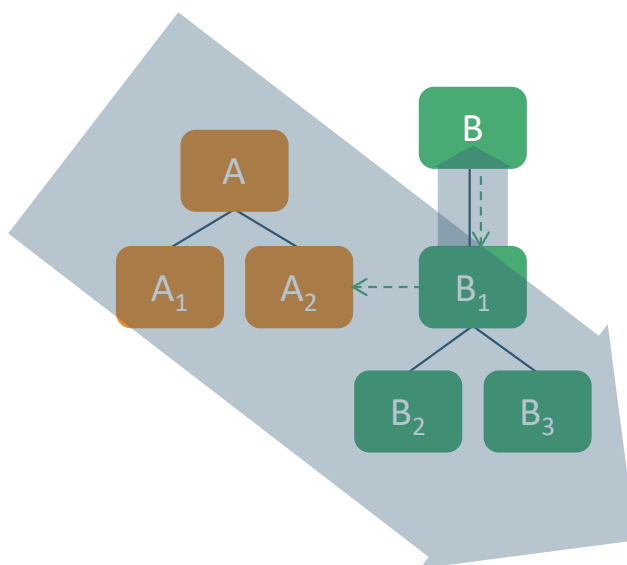

Cerinţa de grupare:

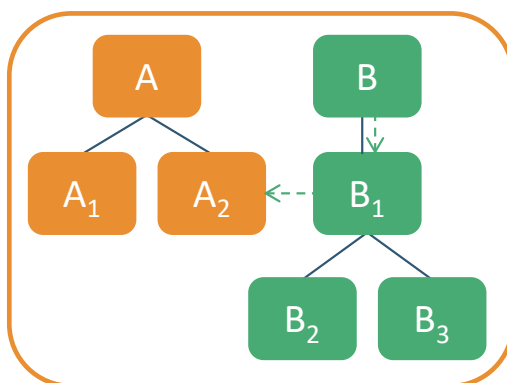

Scenariul C/E 4: Contagiune în amonte

Relația de control dintre B și B₁ nu determină automat includerea lui B în grupul clienților aflați în legătură ai lui A, deoarece este puțin probabil ca problemele financiare pentru A să ducă la dificultăți financiare pentru B. Totuși, entitatea B care deține controlul trebuie inclusă în grupul lui A dacă B₁ reprezintă o parte atât de importantă a grupului B, încât B să fie dependent economic de B₁. În acest caz, dificultățile financiare ale lui A vor continua nu numai în aval, ci și în amonte până la B, determinând dificultăți de plată pentru B (adică toate entitățile formează acum un singur risc).

Cerința de grupare:

Procedurile de control şi administrare pentru identificarea clienţilor aflaţi în legătură

Scenariul Mm 1: Limitele identificării unui lanţ de contagiune

Dezvoltând şi mai mult scenariul de mai sus (C/E 4), instituţia raportoare are expuneri numai faţă de entitatea A şi entitatea B₃. În acest caz, este recunoscut faptul că ar putea să nu fie posibil pentru instituţia raportoare să devină conştientă de lanţul de contagiune, iar grupul de clienţi aflaţi în legătură ar putea să nu fie format corect.

